

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: Olcsó hal a városházi alkalmazottaknak

Forrás: Fővárosi Hírlap

Bp.
(Hely)

1920 17
(Idő)

(Köt. füz.) (Oldal)

Ösztályozás

Tárgy

639.3

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Olcsó hal a városházi alkalmazottaknak

A lágymányosi tó kihasználása — Télen sporttelep, nyáron strandfürdő

A Közmunkák tanácsa jóval a forradalom előtt több esztendőre bérbe adta a Budapesti Horgászok Egyesületének a műgyetem háta mögött levő hetven katasztrális hold nagyságu ugynevezett lágymányosi tavat. Az Egyesületnek az volt a célja, hogy e területen mintagazdaságot rendez be, lehetővé teszi, hogy tagjai itt horgásszanak, emellett azonban lendít Budapest közlekedési viszonyain is, mert szakszerű számítás szerint a tervszerű haltenyésztés esetén a tó évenként több száz méter-mázsa halat tud a főváros piacára dobni. Az egyesületnek volt ezenkívül még több terve is a tóval, azonban közbejött a forradalom, amikor orvhalászok raja lepte el a lágymányosi tó környékét, majd bekövetkezett a proletárdiktatura és ekkor Pap József halászmester a magyarországi kommunisták pártjának segítségével a tavat, a benne levő halállományyal együtt, a maga részére kommunizálta. Szerencsére a kommunizmus a rendes lehalászási idő előtt ért véget és így Pap Józsefnek nem sikerült olyan kárt okozni, amilyent különben okozhatott volna.

A tó a kommunizmus bukása után ismét a horgászok egyesületének kezelésébe ment át és az egyesületnek most első dolga, hogy saját kezelésé-

ben megkezdje a lehalászást. A halászat már meg is kezdődött és Buczásnszky Bertalan városi főjegyző, az egyesület elnöke, a kihalásandó halat mélyen a napiár alatt felajánlotta a főváros fiztviselőinek. Tekintettel azonban arra, hogy még a kedvezőtlen előzmények után is több ezer kilogramm hal kihalászására van kilátás, valószínű, hogy a főváros tisztviselői nem vásárolják meg az egész mennyiséget és így már az idén is juthat a feleslegből a főváros közönségének.

Az egyesület különben már a legrövidebb időn belül megkezdte régi terveinek megvalósítását. Nagyszabású szórakozó-helyet akar létesíteni a lágymányosi tó környékén. Erre vonatkozólag Buczásnszky főjegyző is nyilatkozott munkatársunk előtt:

— A legfőbb szempontunk természetesen az, hogy a lágymányosi tóból mintahalgazdaságot létesítsünk. Olyan halgazdaságot, amely rövid időn belül Budapest közlekedésénél is jelentős szerephez jut. Az a halmennyiség ugyanis, amely a sporthorgászok révén vonatik el a tóból, egészen jelentéktelen és így a tó termésének tulnyomóan nagy része a közfogyasztásnak áll majd rendelkezésére. Az egyesület máris gondoskodott róla, hogy megfelelő tenyészhalak és ikrák bocsátassanak be a tóba és e törekvésünket a földmivelésügyi kormány a legteljesebb mértékben támogatja.

— A tervünk egyébként az, hogy télen korcsolyapályát rendezünk be a tavon, tartunk majd korcsolyaversenyeket, sőt vitorlás szánokkal is ren-

dezünk majd versenyeket ott. Egy hetven katasztrális hold nagyságu tó területén a legkülönbözőbb téli sportokat lehet üzni még akkor is, ha a szénhiány miatt nem dolgozó jeggyárak üzemének szünetelésére való tekintettel a tó jegének egy részét kórházaknak, közüzemeknek, benteseknek, tejüzemeknek engedjük is át.

— A nyárra vonatkozólag pedig az a tervünk, hogy a fővárosnak e legkönnyebben megközelíthető helyén modern és a polgári társadalomnak rendelkezésre álló strandfürdőt rendezünk be, sporttelepekkel csónakokat szerzünk be és tervbe vettük, hogy évenként horgászversenyeket is rendezünk. Budapestnek egy ilyen szórakozóhelyre szüksége van, a lágymányosi tó, amelynek szinte kristálytiszt a vize, erre a célra felette alkalmas. Az egyesület minden áldozatot meghoz, hogy terveit megvalósítsa.

— Hogy pedig az egyesület mennyire önzetlenül cselekszik, azt legújabb akciónk bizonyítja legjobban. Jöllehet a kommunizmus alatt jelentős anyagi áldozatok révén beszerzett nyolcvan csónakunkat tönkretették és közel kétszáz ezer korona kárt szenvedtünk, azért választmányunkban egyetlen szóval sem ellenezte senki azt, hogy a most kihalászásra kerülő halat ne a fővárosi tisztviselőnek engedjük át. E mennyiséget legalább negyven ezer koronával jobban tudtuk volna értékesíteni, ha azt kereskedelem útján hozzuk forgalomba, azonban az egyesületet nem ilyen szempontok irányítják, hanem a szegény ember és a főváros érdeke.